

MIT VIZSGÁL ÉS ÍTÉL JÉZUS

Akiknek megítélésére az *életnek könyve* alapján kerül sor, azokkal kapcsolatban van egy nagyon fontos részlet az ítélet eseményei között, amire feltétlenül fel kell figyelnünk, mint olyan örömhírré, ami a reménységünk egyik alapkövét képezi. Az ő esetükben Isten nem az általuk elkövetett cselekedeteket fogja megvizsgálni, hiszen ők helyet cseréltek Jézussal. Ha pedig e helycsere miatt Jézusnak meg kellett halni mint bűnösnek, akkor a helycsere másik oldalán lévők pedig úgy élhetnek, mint „*szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztott*” (Zsid 7,26). Zakariás könyvében a Józsuáról adott leírásból is az derül ki, hogy nem Isten foglalkozott Józua szennyes múltjával és bűnös életével, hanem Sátán, a vádoló.

Isten azzal kezdte a dolgokat, hogy levette Józsuáról mindazt, ami Sátán számára hivatkozási alapot képezhetett a vádoláshoz. A következő lépésben viszont olyan helyzetet teremtett Józua számára, amivel Sátán már nem tudott mit kezdeni, és ettől teljesen tehetetlenné vált. Ez a bibliai beszámoló tökéletes szemléltető példája annak, hogy bűnös miként igazulhat meg Jézus Krisztusban, hogyan változhat meg a helyzete az ítéletben, hogy már „*nincsen semmi kárhoztatása*” (Rm 8,1).

Az ítélezés alapját az *élet könyve* képezi, ahol azok neve van bejegyezve, akik életük folyamán Jézus Krisztust elfogadták személyes Megváltójukként. Mert az élet könyve „*a Bárányé, aki megöletett a világ megalapítása óta*” (Jel 13,8), vagyis ez a könyv Jézus Krisztus személyes tulajdonát képezi. Ebbe a könyvbe csak akkor kerül bejegyzésre bárkinek is a neve, amikor a személyes döntése alapján élő közösségbe került Jézus Krisztussal, az örök élet adományozójával, mert elfogadta Őt személyes Megváltójaként.

Mindebből az következik, hogy az ítékezés szinte csak azt fogja megvizsgálni, hogy a bejegyzésre került emberek megmaradtak-e Krisztusban, megmaradtak-e ebben a kiváltságos állapotban vagy nem. Ha igen, akkor Jézus parancsára minden bűnt és álnokságot eltörölnek a nevük mellől, amik a korábbi életüket terhelték, hogy az ítéletben kizárólag Jézus igazságába öltözöttek „*ünnepi ruhában*” (Zak 3,4) állhassanak meg.

A Jézus igazságába való felöltözés azt jelenti, hogy a bűnös neve alatt ténylegesen nem a bűnös által elkövetett cselekedeteket fogják megvizsgálni, hiszen azok el lettek törölve. Ugyanakkor a bűnös tettei már elnyerték méltó büntetésüket a Golgotán. Ezért most a Jézus cselekedetei kerülnek megítélésre a megigazult ember neve alatt, mert Jézus neki ajándékozta a saját igaz és bűntelen életét.

Ezért hit által „minden lélek így szólhat: ‘Tökéletes engedelmissége által Jézus eleget tett a törvény előírásainak. Ezért egyedüli reményem abban van, hogy Reá tekintek, mint helyettesemre és kezesemre, aki tökéletesen engedelmeskedett a törvénynek érettem. Érdemeibe vetett hit által szabad vagyok a törvény kárhóztatásától. Igazságának ruháiba öltöztet engem, ami a törvény minden előírására feleletet jelent. Tökéletes vagyok az örök igazságot hozó Krisztusban. Ő Isten elé állít engem abban a feltétel nélküli ruhában, amiben emberi szövésnek nyoma sincs.’” (Ellen G. White: Szemelvények 1. kötet 363,1. - Advent Kiadó 1999)

Azért fontos tisztán megértenünk a Jézusban való megváltottságunk evangéliumát, mert csak ennek fényében lehet sok bibliai kijelentést is az igazi összefüggésében megérteni. Jézus ugyanis azt mondja: „*Aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem átment a halálból az életre.*” (Jn 5,24). Az ilyen módon hívő ember, Jézus előzetes döntése

alapján már az örök élet várományosa. *„Aki... pedig nem hisz, immár elkárhozott”* (Jn 3,18), azaz megmaradt a kárhozatra ítélték között, mivel nem ment át a halálból az életbe. *„Aki hisz a Fiúban, örök élete van; aki pedig nem enged (engedelmeskedik) a Fiúnk, az nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.”* (Jn 3,36).

Ezek az igei kijelentések nem jövő időre vonatkoznak, hanem a jelenre, ami azt jelenti, hogy már most *„örök életünk van”* (Jn 3,36), ezért mi soha nem halunk meg, hanem csak elalszunk, amiből Jézus fog felébreszteni bennünket. *„Monda néki Jézus: Én vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz én bennem, ha meghal is, él; És aki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal. Hiszed-e ezt?”* (Jn 11,25-26). *„Eljő az óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, És kijönnek; akik a jót cselekedték, az élet feltámadására;”* (Jn 5,28-29).